

Vaš sosed nima nobenega časopisa. Kaj boste storili?

ga ne morejo plačevati tako, da bi mogel živeti samo od tega. Po teh tolmačenjih je predsednik zaključil občni zbor.

Izdatki za zboljšanje in modernizacijo cest v Sloveniji. Celotni proračun za cestna dela v Sloveniji, s katerimi bodo pričeli prihodnjo pomlad, znaša 8.813.000 din. Dne 11. oktobra bo licitacija za modernizacijo 1 km 250 m dolge državne ceste skozi Celje. Predračun znaša 950.000 din. Dne 10. oktobra bo licitacija za dobavo malih granitnih kock za tlakovanje. Ti izdatki so predvideni na 840.700 din. Pri Vranskem bo zboljšana cesta v dolžini 1250 metrov in znaša predračun 933.900 din. Ostale vsote iz zgoraj omenjenega izdatka odpadajo na Kranjsko.

Stražnik ustrelil podivjanega vola. Iz Rebeškovega hleva pri restavraciji »Pošta« v Celju je ušel debelo pisan vol, ko so ga hoteli odgnati v klavnico. Vol je zdivjal na ulicah in se zatekel na Sotinovo lesno skladišče, kjer je poškodoval nekega delavca. Ker vola nikakor niso mogli ukrotiti in prijeti, je oddal nanj stražnik tri strele, nakar so ga zaklali.

Primarij dr. Černič zopet redno ordinira v sanatoriju Maribor. 1344

Požari

V Sitežu pri Stopercih v rogaškem okraju je zgorela posestniku Francu Ftiču 20.000 din vredna stanovanjska hiša.

Pri Sv. Miklavžu pri Ormožu v Slanči vasi sta zgorela posestniku Jožefu Zadravcu hlev in skedenj. S poslopji je uničenih 14 voz sena ter otave, 10 voz slame, mlatilnica in stroj za vejanje žita. Škode je nad 50.000 din.

»Slov. gospodar« je poročal o požarih pri inž. Jezovniku v Arji vasi pri Petrovčah, pri posestniku Repinšku v Levcu in na graščini v Zalogu pri Petrovčah. Koj za zaloškim požarom se je vnel kozolec posestnika Maksa Goveka v Kasazah pri Petrovčah. Kozolec je pogorel kljub po-

moči gasilcev, ker je izbruhnil ogenj na vrhu notranjega kozolca. V kozolcu je zgorelo mnogo sena ter poljedelskega orodja. Sreča je bila, da ni bilo vetra, ker sicer bi se bila nesreča razmahnila še na sosednja poslopja. V vseh zgoraj navedenih požarnih primerih gre za požig, ker so pri Govekovih požigalca celo videli, a je ušel še pravočasno v bližnji gozd in odnesel s seboj ročno torbico s 170 din. Požigalec pa še ni miroval. Ko so se zjutraj gasilci iz Arje vasi vračali okrog štirih domov, so opazili, da se vnama kozolec posestnika Ivana Razborška, p. d. Štrikarja v Arji vasi. Požigalec je polil ob kozolcu sloneče fiziološke prekle in na njih viseči fiziološki bencin in ga zažgal. Opazili so ga fantje iz Arje vasi ter pohiteili za njim, požigalec pa je pobegnil na kolesu. Ogenj so kmalu pogasili. Če bi ne bili gasilci iz Arje vasi pravočasno opazili ognja, bi bil tudi ta kozolec pogorel. Prebivalstvo je zaradi teh požarov zelo razburjeno in živi v stalnem strahu.

Na Gmajni je zgorela hiša posestnika Antona Pajerja. Hiša je zgorela do tal in znaša škoda 30.000 din.

KMETJE IN OBRATNIKI!

V današnjem težkem času potrebujete mnogo znanja in strokovne izobrazbe.

Temeljito znanje in strokovno izobrazbo Vam nudi

DOPIŠNA TRGOVSKA ŠOLA V LJUBLJANI

Kongresni trg 16/II.

ki Vam pošilja na dom svoja predavanja. Poleg gospodarskih, trgovskih in drugih praktičnih znanosti se lahko naučite doma tudi tujih jezikov (nemščine, italijanščine itd.).

Vpiše se lahko vsakdo.

Pišite po pojasnila, ki jih dobite brezplačno! 1416

V Subotinih pri Sv. Marku niže Ptuja se je pojavil rdeči petelin v gospodarskem poslopju posestnice Marjete Lah. Ogenj se je razširil tudi na stanovanjsko hišo. Gasilci so rešili živino in en del hišne opreme. Plameni so preskočili še na poslopja sosedov Marije Voršič, ki so zgorela. Zgorela je tudi spravljena krma in razno orodje. Škoda znaša 50.000 din. Ogenj se je pojavil na skednju posestnice Lah, kjer se je igral petletni sinček z vžigalicami in je vtaknil gorečo šibico v kup slame.

Žepar izmaknil živinskemu trgovcu 21.000 din. Na zadnjem mariborskem živinskem sejmu je izmaknil žepar Stanku Semenčiču, živinskemu trgovcu iz Kamnice pri Mariboru, 21.000 din, katere je imel v listnici v zadnjem hladnem žepu. Trgovec ne ve, ali je denar izgubil, ali pa mu je bil ukraden. Najbolj verjetno je slednje.

Kaznjena pobegnula. Iz mariborske kaznilnice sta pobegnula nevarni vlomilec Ludovik Kolman, star 34 let in doma iz Lesc na Gorenjskem, in

Advokat

PETROVIČ IGNAC

vljudno naznanja, da je odprl odvetniško pisarno v MARENBERGU. 1413

njegov tovariš, 32 letni Stanko Zupanc iz Zaloga pri Komendi. Prvi je bil obsojen na štiri, drugi na tri in pol leta. Kaznjenca sta ušla v jetniški obleki.

Hitro pojasnjena tatvina. Dne 23. septembra je Pušenjak Alojz, posestnik na Kamenščaku pri Ljutomeru, opazil, da je imel v hiši med časom, ko je bil on odsoten, nepovabljenega gosta. Vlomilje no mu je bilo v omaro, iz katere je tat odnesel 950 din. Jasnó je, da je moral biti vlomilec tak človek, ki so mu bile razmere znane, in so ga hitro prišli.

Izsleden tat konjske vprege. Franc Ocepek, 24 letni mesarski pomočnik, je ponujal konjsko prsno vprego sedlarju Martinu Rakifu na Teharjih pri Celju za 400 din. Fanta so orožniki prišli in dognali, da prodaja Ocepek konjsko opremo, katere je izginila 13. septembra mesarju in gostilničarju Ivanu Jagodiču v Slov. Bistrici. 1500 din vredno konjsko opremo so vrnil lastniku, Ocepka pa so izročili sodišču.

Smrtonosni zabodljaj z nožem. V kuhinji Kovačičeve gostilne v Sp. Sušici na Bizeljskem sta bila ponoči Mihael Sokler, 29 letni brezposelni trgovski pomočnik, in pa neki Rajterič. Oba sta se nekaj prepirala, nakar je Sokler Rajteriča še udaril. Nato sta oba odšla. Zunaj pa je Rajterič Soklerja zabodel z nožem v hrbet. Drugo jutro so ga našli mrtvega ob plotu. Sokler se je šele pred enim mesecem vrnil iz zaporov, kjer je prebival pet mesecev zaradi tatvine.

Vlomilca sta se sama porinila v roke pravice. Na postaji Medno sta stopila na vlak dva mlada neznanca z namenom, da se peljeta do Tržiča. Sedla sta v kot in sta se pogovarjala o vlomih in razpredala nove vlomilske načrte. Iz nasprotnega kota vagona ju je poslušal detektiv, ki je poklical v Škofji Loki orožnike in ti so prišli neprevidna ptička ter ju ukenili. Aretirana sta 21 letni čevljar Matevž Avsenik in prav toliko stari Franc Poženel. Oba sta že od oblasti dolgo zasledovana vlomilca, ki sta bila na delu po ljubljanski okolici in po Gorenjskem.

Precejšen vlomilski plen. Blizu Škofje Loke je bilo v noči vlomljeno v hišo bivšega trgovca Kovača Franca. Nočni vlomilci so odnesli Kovačevemu zetu Erjavcu 33.000 din gotovine in celo zalogo špecerije.

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato žilo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda mlo deluje in zanesljivo odvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito.

Ogl. reg. S. br. 30 474/33.

Bukov žir

zrelo, odpadlo blago, kupujem v vagonih pošiljkah franco vagon nakladalna postaja. — Ponudbe na

Reklam Rozman, Ljubljana, Pržakova 8/I. 1408

»Vem, možje, vem!« je z visokega odgovoril Asplet. »Toda če se ne varam, smo zdaj v Nevadi, ne pa v Kaliforniji.«

Možje se že niso zmenili zanj. Igralce so opazovali in si pomenljivo namigovali. Le tuintam je kateri kradoma pogledal Rogerja, ki se je od vseh drugih ločil po lepi obleki. Imel je svilen srajco, svetle usnjate hlače in lepe jahalne škornje z mehiškimi ostrogami. Vsi drugi so nosili preprosto obleko, ki bi se mogla imenovati narodna noša: ponošene, s strelji preluknjane širokokrajne klobuke, usnjate srajce in hlače. Za te može je pomenila Nevada s svojimi mrkimi pragozdovi in rdečimi skalnatimi vrhovi raj, iz katerega jih ni mogla pregnati nobena nevarnost. Drugi pa so se vrgli na iskanje zlata in so vse življenje posvetili temu poslu.

Igralci, ki so sedeli pri sosedni mizi, so se tako glasno pogovarjali, da drugi glasovi sploh niso prišli do veljave. Večji del so bili Mehikanci; imeli so pisane suknje in čudno oblikovane klobuke. Eden izmed njih je imel pri sebi težko, s srebrom obito sedlo in pisano odejo.

Ko so si covboji in zlatokopi že dodobra ogledali igralce, so se spet začeli zanimati za tujca. Izjava, da v Kaliforniji ni več zlata, jim je še vedno vrtala po glavah.

»Puščava,« je začel neki starec in si je pogladil dolgo belo brado, »je dežela zase. Človek ne sme govoriti o tem, česar ne pozna.«

Zlatokopi niso natančno ločili Nevade od Kalifornije. Daljava ni velika. Saj je nevadska višava samo nadaljevanje kalifornijske. Star zlatokop je pripovedoval o bajnih najdiščih zlata v tistih časih, ko je bil mlad in so se velike trupe zlatokopov razile po Kaliforniji.

»In kdor v Kaliforniji ni našel zlata, ga je gotovo našel v Idahobi. V mladosti sem dolga leta pral zlato v Montani in če ne bi bilo gostiln ter igralnic, bi danes v New Yorku imel hiše. Verujte mi! Sicer pa sem prepričan, da bomo tudi zdaj našli zlato, čeprav svet trdi, da ga ni. Le ne dajmo se zbegati!«

Starec je debelo pljunil in si drugič prižgal pipo.

Zdaj se je oglašil mož srednjih let, suhega, bledega obraza in velikih, sanjavih oči.

»In četudi ne bomo našli toliko zlata, da bi obogateli, toliko pa gotovo, da se bomo mogli preživeti. Pred leti sem bil v Avstraliji. Tam so cela mesta zidana na zlato žile. Ljudje nevede hodijo po zlatu. Toda kaj Avstralija!«

Obrnil se je k Rogerju in nadaljeval:

»Nevada je najlepša dežela sveta. To rečem jaz, ki jo že trideset let poznam. Te gore, ti prepadi, te doline! In gozdovi, vrtovi, travniki! Raj na zemlji, pravi raj! Kako bogastvo! Kaka sreča za tistega, ki se tu lahko naseli!«

Roger je pozorno pogledal navdušenega moža in odvrnil:

tretjem tisočletju pred našim štetjem vdrli preko gorskih velikankov v Indijo. Ta jezik, ki ga govori nekaj več nego 25.000 ljudi, se je v samoti divjih gorah ohranil sredi morja indo-iranskih in drugih jezikov.

Kaj bo leta 2000? Nekki profesor si je izmislil, da bi vprašal ameriške državljane, katerih 12 stvari bo po njihovem mnenju človek skušal doseči v prihodnjih 100 letih. Na svoje vprašanje je dobil nešteto odgovorov, ki jih je spravil na 12 sledečih točk: 1. Podaljšanje človeškega življenja na 100 let. — 2. Hitra in popolna ozdravitev raka in revmatizma. — 3. Sredstvo za popolno izločitev vsake telesne bolečine. — 4. Možnost obleteti zemljo v 24 urah brez vsake nevarnosti. — 5. Prena-

Dve veliki deli

(Poročilo od Velike Nedelje)

Če bo šlo vse po sreči, nam bo za Vse svetnike zasvetila elektrika. Prva dela so v najlepšem teku. Blizu železniške postaje že stavijo transformator, na vseh koncih in krajih kopljejo jame in stavijo drogeve za krajevno omrežje, tudi »Fala«, ki bo dala tok, je že začela z odcepom od glavnega voda do transformatorja. Hišni posestniki že pridno dajejo svoje deleže za omrežje in sklepajo pogodbe z elektrotehniki za hišno napeljavo, v nekaterih hišah se že sliši pridno klepanje in nabijanje ter vrtanje. Slišimo, da se vodijo pogajanja tudi za napeljavo elektrike v župno cerkev. Tu so mnjenja deljena. Nekateri bi se radi zadovoljili z najpriprostejšo napeljavo, drugi spet svetujejo, da se napravi kaj poštenega in lepega, kot se pač spodobi za hišo božjo, posebno v fari, ki je pred štirimi leti praznovala že 700 letnico obstoja. Upamo, da bodo zmagali oni, ki žele lepše in večje napeljave. Če se že enkrat nekaj dela, je bolje in ceneje, da se takrat temeljito naredi, kot pa pozneje še enkrat flikari.

Kdor je bil priča dolgotrajnih pogajanj in naporov, da se je vsa stvar spravila z mrtve točke in postala zdaj dejstvo, ta zna ceniti trud, vztrajnost in nepopustljivost nekaterih mož, katerih število je zelo pičlo, ki so šli z vso prav trmasto doslednostjo vedno samo naprej. Le tako se da kaj doseči. Da so bili tudi tukaj majhni ljudje, ki so do zadnjega dvomili v uspeh ali se celo zoperstavljali in delo ovirali, je umevno.

Še neko drugo večje delo se bo končalo letos pri nas. Kateri avtovoznik ne pozna tako zvanega zloglasnega mihovskega klanca? Kolikokrat so pozimi obstajali avtomobili, posebno tovorni, pod klancem, ki je bil vedno, vsaj pozimi, ali blaten ali zmrznjen! Tudi v tem primeru se je posrečilo vztrajnosti in odločnosti nekaterih mož, da je naš minister dr. Miha Krek dovolil potrebni kredit za znižanje klanca. Delo se je začelo že lani pozimi, pa je skozi več zimskih mesecev počivalo zaradi silnega mraza, spomladi je zopet vse oživel, toda neprestano deževje je delalo velike teža-

Angleška letalska skupina, ki je sestrelila v enem dnevu 37 nasprotnih letal. Tudi Nemci imajo skupine, ki se ponašajo s sličnimi uspehi

šanje elektrike brez žice in brez zgube. — 6. Proizvajanje na debelo oddajnih in prejemnih radijskih aparatov v velikosti žepne ure. — 7. Prevažanje medvezdnih letal na luno. — 8. Proizvajanje umetne, toda popolne sončne svetlobe. — 9. Pospeševanje čisto kemične hrane. — 10. Ohranitev ženske lepote do visoke starosti. — 11. Barvna in reliefna kinogledališča. — 12. Iznajdba, s katero bo mogoče po mili volji delati vreme, lepo ali slabo.

Večna mladost. Romunski zdravniki se bavijo ta čas z neko Marijo Antonescu, ki utegne po vsej priliki zasenčiti znamenito večno mlado Nino de Lenclos. Marija Antonescu je prava podoba večne mladosti. Vsakdo, ki jo vidi in je ne pozna, jo ce-

»Da, v Nevadi so rodovitni kraji. Na primer Rajski dol.«

»Rajski dol!« je ponovil mož. »Slišal sem že o njem, videl pa ga nisem.«

»Rajski dol je moja lastnina!« je samozavestno dejal Roger.

Tišina. Može so od začudenja utihnili. Z nekim svetim spoštovanjem so strmeli v Rogerja. Rajski dol je bila pravljica zemlja. Nihče ga še ni videl, toda pri vsakem taborskem ognju se je govorilo o njem.

»Ali ste res vi lastnik Rajskega dola?« je vprašal Garnett, ki je v tem trenutku vstopil, da bi povprašal po željah gostov.

»Resnično,« je ponosno prikimal Roger in je užival v splošnem začudenju.

»Toda po krivici!« se je nenadoma zaslišal oster glas. »Rajski dol ni vaš!«

Navzoči so osupnili in pogledali proti vratom sosedne sobe. Na pragu je stal Erik. Prej je bil zadremal, toda Rogerjev glas ga je vzbudil. Zdaj je stal med vrati in mirno zrl v Rogerja. Na ustnicah mu je poigral rahel smehljaj.

Asplet je zadušil jezo, ki se je vzbudila v njem, in se je z ogorčenjem obrnil proti mladeniču, kakor da bi bil doživel hudo žalitev.

»Kaj veste vi o tem?« je izzivalno vprašal. Zdelo se je, da naravnost išče priliko za spopad z Erikom.

»Kaj vem?« je odvrnil Erik. »Nimam vzroka, da bi to prikrival pred temi možmi, in sicer tem manj, ker me izzivate. Enkrat sem vam že vse povedal. Čemu hočete spet slišati? Ali morda imate slab spomin in ste pozabili na tisti razgovor? Če je tako, čujte še enkrat: oba dobro veva, da je bil neki Linscott postavil mejnike v Rajskem dolu in je bil celo zgradil poslopje ob potoku. Ta mož je bil v vsem zadostil državnim postavam in je posestvo gotovo dal tudi vknjižiti.«

Roger se je zaničljivo zasmel.

»Priatelj, vaše besede so kakor gradovi v zraku: brez podlage. Tudi jaz bi bil moral opaziti tiste mejnike, o katerih govorite. A jaz jih nisem videl pa tudi moji covboji jih niso bili opazili. Kar pa se tiče stavb, ste najbrž videli moje hleve in začeta gospodarska poslopja. Zdi se mi, da ste nekoliko kratkovidni! Če pa je posestvo vknjiženo, potem bi se bili že javili dediči, ali ne? Vse to so samo bajke, da bi odvrnili pozornost na slab vtis, ki ste ga zapustili, ko ste tako strahopetno napadli moje covboje! Zdi se mi, da samo za to gre.«

Može so napeto opazovali Erika, ki se je počasi vzravnal. Njegove oči so se hladno svetlikale. Roger v veliki vnemi ni opazil, da je stopila medtem v sobo mlada dama. Tudi Erik jo je šele tedaj zagledal, ko je živahno spregovorila:

»Gospod Asplet, prehitro se veselite zmage! A zdaj ste vsaj pokazali svoje karte!«

Vse za šolo

knjige in potrebščine v

Tiskarni sv. Cirila

v Mariboru:

Koroška cesta 5,
Aleksandrova cesta 6,
Kralja Petra trg 6.

v Ptuj:

Slovenski trg 7.

Boste zadovoljni!

ve in nove stroške. Zdaj se bliža koncu in upamo, da bomo vsaj čez kak mesec, če bo ostalo vreme ugodno, vozili po na novo urejeni cesti. Marsikateri dinar je zaslužilo naše ljudstvo, ki je res že dolgo, dolgo čakalo na kakšno javno delo, dokler niso prišli možje, ki so prešli od besed do dejanj. Naj jim bo izrečena zahvala za ves trud in razumevanje!

Po svetu

Obnova po naukih evangelija. V Švici se sedaj — kakor tudi v drugih državah — mnogo ugiba o novih potih, po katerih je treba kreniti, da se reši ljudstvo in država. Švicarska osrednja vlada je na stališču, da se je treba vrniti na tista pota, ki jih je začrtal Kristusov evangelij. Spas je v evangeljskih naukih in zapovedih, zlasti v Kristusovi zapo-